

Startside>Familierechtlige forhold og arv>Skilsmisse og separation

Skilsmisse og separation

Belgien

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

Der findes to former for skilsmisse i belgisk lovgivning: skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør og skilsmisse efter fælles overenskomst.

Der kan opnås skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør på to måder:

ved at forelægge dokumentation for det uoprettelige samlivsophør ved alle retsmidler (artikel 229, stk. 1, i civillovbogen). Samlivsophøret er uopretteligt, når det er umuligt for ægtefællerne at fortsætte eller genoptage deres samliv

i forlængelse af en faktisk adskillelse, der har varet et vist stykke tid. Det uoprettelige samlivsophør er en kendsgerning, når ansøgningen indgives i fællesskab af de to ægtefæller efter **mere end seks måneders faktisk adskillelse**. Hvis den faktiske adskillelse har varet mindre end seks måneder, og ægtefællerne ønsker at indgive en fælles ansøgning om skilsmisse, er det uoprettelige samlivsophør en kendsgerning, når ægtefællerne for anden gang – efter en tænkepause – har været i retten og har gentaget deres ønske om skilsmisse (artikel 229, stk. 2, i civillovbogen). **Ensidig ansøgning efter mere end et års faktisk adskillelse**: Det uoprettelige samlivsophør er en kendsgerning, når ansøgningen indgives af den ene af ægtefællerne efter mere end et års faktisk adskillelse. Hvis den faktiske adskillelse har varet mindre end et år, og en af ægtefællerne ønsker at indgive en ensidig skilsmisseansøgning, er det uoprettelige samlivsophør en kendsgerning, når den ansøgende ægtefælle for anden gang – efter en tænkepause – har været i retten og har gentaget sit ønske om skilsmisse (artikel 229, stk. 3, i civillovbogen).

Skilsmisse efter fælles overenskomst kan kun opnås ved ægtefællernes forelæggelse af en global forudgående aftale, som regulerer alle skilsmisssens retsvirkninger, og ved ægtefællernes vedholdende fremføring af ønsket om at bringe samlivet til ophør efter fælles overenskomst, indtil skilsmisssens bevilges. Den globale forudgående aftale består af et forlig, hvorved ægtefællerne enes om alt, der vedrører deres respektive formue (artikel 1287 i retsplejeloven), og en skilsmisseaftale, der regulerer spørgsmål om ægtefællernes respektive bopæl under skilsmisssesagen, forældremyndighed og forvaltningen af de fælles børns aktiver og retten til at have kontakt med dem under og efter skilsmisssesagen, ægtefællernes respektive bidrag til de fælles børns forsørgelse og størrelsen af et eventuelt ægtefællebidrag under og efter skilsmisssesagen (artikel 1288 i retsplejeloven).

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Der findes to former for skilsmisse i belgisk lovgivning: skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør (artikel 229 i civillovbogen) og skilsmisse efter fælles overenskomst (artikel 230 i civillovbogen).

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

En skilsmisse bryder det ægteskabelige bånd fremadrettet. De tidligere ægtefæller ophører med at være hinandens arvinger. De kan gifte sig igen. I Belgien har indgåelsen af ægteskab ikke nogen indflydelse på ægtefællernes efternavn. Der er dog en brugsret forbundet med mandens efternavn. Efter skilsmisssens er det ikke længere muligt at bruge mandens efternavn i dagligdagen og rent arbejdsmæssigt. Der kan under særlige omstændigheder gøres en undtagelse fra denne regel i forbindelse med firmanavne.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Den fælles formue afvikles. I en skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør mister ægtefællerne, medmindre andet er aftalt, alle de fordele, de gensidigt har givet hinanden ved ægtepagt og siden ægteskabets indgåelse, samt fordelene ved indgåede arvepagter. Ved skilsmisse efter fælles overenskomst regulerer ægtefællerne på forhånd deres respektive rettigheder i den globale forudgående aftale (se spørgsmål 1).

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Et ægteskabs opløsning ved skilsmisse har ingen indflydelse på rettighederne for de børn, der er født i ægteskabet (artikel 304 i civillovbogen). Efter ægteskabets opløsning ved skilsmisse udøves forældremyndigheden over børnene og forvaltningen af deres aktiver af forældrene i fællesskab eller af den, børnene er blevet overdraget til, enten efter behørigt godkendt aftale mellem parterne eller ved afgørelse truffet af formanden for den ret, der behandler sagen om foreløbige forholdsregler (artikel 302 i civillovbogen). Begge ægtefæller skal i forhold til deres formåen bidrage til udgifterne til at have børnene boende, deres forsørgelse, overvågning, opdragelse og uddannelse, indtil børnene er myndige, eller, hvis deres uddannelse ikke er afsluttet på dette tidspunkt, indtil de er færdige med den (artikel 203 i civillovbogen), og med deres andel til de almindelige og ekstraordinære udgifter, der kan henføres til denne forpligtelse (artikel 203a i civillovbogen). Dette bidrag udbetales normalt i form af et underholdsbidrag, som fastsættes enten af domstolene eller efter aftale.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

Skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør: Ægtefællerne kan eventuelt indgå aftale om et underholdsbidrag efter skilsmisssens, herunder om dets størrelse og de betingelser, hvorefter det aftalte beløb kan ændres. Uden en sådan aftale kan retten efter anmodning fra den modtagende ægtefælle tilkende denne et underholdsbidrag fra den anden ægtefælle. Retten kan nægte at efterkomme anmodningen om underholdsbidrag, hvis sagsøgte godtgør, at sagsøger har begået en alvorlig fejl, som gør det umuligt at fortsætte samlivet. Der ydes under ingen omstændigheder underholdsbidrag til en ægtefælle, der er kendt skyldig i fysisk vold mod den anden ægtefælle. Hvis sagsøgte godtgør, at sagsøgers behovssituation skyldes en beslutning, som denne har truffet egenhændigt, og beslutningen ikke kan begrundes i familiens behov, kan sagsøgte af retten fritages for at betale underholdsbidrag eller pålægges at betale et reduceret underholdsbidrag (artikel 301, stk. 1, 2 og 5, i civillovbogen). Underholdsbidraget skal mindst dække modtagerens behov og må ikke overstige en tredjedel af den betalende ægtefælles indkomst. Underholdsbidraget kan ikke udbetales i længere tid, end ægteskabet har varet. I undtagelsestilfælde kan denne varighed forlænges (artikel 301, stk. 3, 4, 6, 8 og 9, i civillovbogen).

Skilsmisse efter fælles overenskomst: Ægtefællerne regulerer på forhånd deres respektive rettigheder i den globale forudgående aftale (se spørgsmål 1). De kan indgå aftale om størrelsen af et eventuelt underholdsbidrag under retssagen og efter skilsmisssens samt om indekseringsformlen og de betingelser, der skal være opfyldt, for at beløbet kan ændres (artikel 1288, stk. 1, nr. 4), i retsplejeloven).

Under alle omstændigheder kan retten hæve, sænke eller ophæve underholdsbidraget, hvis nye forhold, som er uafhængige af parternes vilje, gør, at beløbet ikke længere er passende. I en skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør kan retten endvidere tilpasse underholdsbidragets størrelse, hvis skilsmisssens medfører en ændring af ægtefællernes økonomiske situation.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

En separation bryder ikke det ægteskabelige bånd, men svækker ægtefællernes gensidige rettigheder og forpligtelser. Den ophæver samlivspligten og deler formuen.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Grundene til separation er de samme som skilsmissegrundene.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

En separation bryder ikke det ægteskabelige bånd, men svækker ægtefællernes gensidige rettigheder og forpligtelser. For så vidt angår ægtefællernes person ophæver separation kun pligten til at bo sammen og pligten til at være hinanden til støtte. Troskabspligten og den gensidige underholdspligt består (artikel 308 i civillovbogen). For så vidt angår formuen medfører separation bodeling (artikel 311 i civillovbogen). Med hensyn til børnene er separationens retsvirkninger de samme som i forbindelse med skilsmisse. Ægtefæller, der har opnået separation, kan ikke tilkendes underholdsbidrag, men den gensidige underholdspligt finder anvendelse (artikel 213 i civillovbogen).

Retsvirkningerne af en separation efter fælles overenskomst er de samme som for en skilsmisse efter fælles overenskomst og reguleres i henhold til de forudgående aftaler, dog med det forbehold at det ægteskabelige bånd ikke er brudt. Derudover består troskabspligten og den gensidige underholdspligt.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Et ægteskabs omstødelse er den civilretlige sanktion, når et ægteskab indgås i modstrid med lovens bestemmelser, på trods af den forebyggende kontrol, som personregisterføreren foretager.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Et ægteskab skal omstødes i følgende tilfælde:

En af ægtefællerne er umyndig, og der foreligger ikke dispensation fra alderskravet (artikel 144 i civillovbogen): Man skal mindst være fyldt 18 år for at kunne indgå ægteskab.

Manglende samtykke (artikel 146 i civillovbogen).

Proformaægteskab (artikel 146a i civillovbogen): Et ægteskab er ugyldigt, når det af en kombination af omstændigheder fremgår, at hensigten hos mindst en af ægtefællerne tydeligvis ikke er at indgå i et varigt fællesskab, men kun at opnå en fordel i form af opholdsret i kraft af den pågældendes status som ægtefælle.

Tvangsægteskab (artikel 146c i civillovbogen): Et ægteskab er ugyldigt, når det er indgået uden begge ægtefællers frie samtykke, og mindst en af ægtefællernes samtykke blev afgivet under vold eller trusler.

Bigami (artikel 147 i civillovbogen).

Tilsidesættelse af et forbud mod ægteskab på grund af slægtskab, en dom, hvorved den formodede far dømmes til betaling af et underholdsbidrag, eller slægtskab opstået ved adoption (artikel 161-164, artikel 341 og 356-1, stk. 1 og 2, og artikel 353-13 i civillovbogen).

Manglende kompetence hos den embedsmand, der foretog vielsen (artikel 191 i civillovbogen) (valgfri ugyldighed).

Ægteskab indgået i strid med krav om offentlighed (artikel 191 i civillovbogen) (valgfri ugyldighed).

De relative ugyldighedsgrunde er manglende samtykke fra en eller begge ægtefæller eller forveksling af personer (artikel 180 og 181 i civillovbogen).

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Hvis et ægteskab omstødes, behandles det, som om det aldrig var blevet indgået. Omstødelsen virker med tilbagevirkende kraft til dagen for vielsen. Alle retsvirkninger af ægteskabet bortfalder. Ægteskabet anses for aldrig at være blevet indgået.

Når ægtefællerne er i god tro, dvs. når de ikke var bekendt med det forhold, der gjorde ægteskabet ugyldigt, kan retten bestemme, at ægteskabet kun erklæres ugyldigt fremadrettet, mens dets bagudrettede retsvirkninger opretholdes. Når kun en af ægtefællerne er i god tro, gælder ægteskabets retsvirkninger kun til dennes fordel.

Retsvirkningerne til fordel for børnene opretholdes, selv om ingen af ægtefællerne var i god tro. For et barn født under ægteskabet eller inden for en periode på 300 dage efter dets omstødelse anses morens mand stadig for at være barnets far.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

I loven fastsættes to former for mægling: frivillig mægling, hvor parterne selv henvender sig til en mægler uden rettens mellemkomst, og retslig mægling i en retssag på forslag af parterne eller en dommer, i hvilket tilfælde retssagen suspenderes. Mægling kan anvendes i tvister vedrørende ægteskabelige forpligtelser (artikel 201 og 203 i civillovbogen), ægtefællernes rettigheder og forpligtelser (artikel 221-224 i civillovbogen), skilsmisens retsvirkninger (artikel 295-307a i civillovbogen), forældremyndighed (artikel 371-387a i civillovbogen), skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør (artikel 229 i civillovbogen), skilsmisse efter fælles overenskomst (artikel 1254-1310 i retsplejeloven) og faktisk samliv. Begge parter kan frit foreslå, at der indledes en (frivillig) mæglingsprocedure (artikel 1730 ff. i retsplejeloven). Den dommer, der behandler sagen, kan på et hvilket som helst tidspunkt i sagen bestemme, at der skal indledes (retslig) mægling (artikel 1734 ff. i retsplejeloven). I begge tilfælde gælder det, at hvis parterne når frem til en mæglingsaftale, kan denne forelægges dommeren til godkendelse. Dommeren kan udelukkende nægte at godkende aftalen, hvis den tilsidesætter de almindelige retsprincipper eller mindreårige børns interesser.

Selve skilsmisedommen kan kun afsiges af domstolene.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Den ret, der har kompetence til at behandle en ansøgning om skilsmisse eller separation på grund af uopretteligt samlivsophør eller en ansøgning om ændring af en separation til skilsmisse, er retten i første instans på det sted, hvor den sidste fælles bopæl var beliggende, eller hvor sagsøgte bopæl ligger (artikel 628, stk. 1, nr. 1), i retsplejeloven).

Ved skilsmisse efter fælles overenskomst henvender ægtefællerne sig til en førstestansret efter eget valg (artikel 1288a, stk. 2, i retsplejeloven).

Anmodningen om omstødelse af ægteskab indbringes for retten i første instans på det sted, hvor sagsøgte har bopæl (artikel 624 i retsplejeloven).

Ved skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør indgives ansøgningen 1) på grundlag af artikel 229, stk. 1, i civillovbogen, ved en foged, 2) på grundlag af artikel 229, stk. 2, i civillovbogen, ved fælles begæring i overensstemmelse med artikel 1026 ff. i retsplejeloven, underskrevet af begge ægtefæller eller af mindst en advokat eller notar (artikel 1254, stk. 1, i retsplejeloven), 3) på grundlag af artikel 229, stk. 3, i civillovbogen, ensidigt ved kontradiktorisk begæring i overensstemmelse med artikel 1034a til 1034e i retsplejeloven. I alle tilfælde skal det indledende processkrift ud over de sædvanligvis påkrævede oplysninger indeholde en detaljeret beskrivelse af de påberåbte forhold samt børnenes identitet (artikel 1254, stk. 1, i retsplejeloven). Derudover indgives en genpart af vielsesattesten, en genpart af børnenes fødselsattest og bevis for begge ægtefællernes identitet og nationalitet, medmindre de er indskrevet i folkeregistret eller udlændingeregistret (artikel 1254, stk. 2, i retsplejeloven).

Ved skilsmisse efter fælles overenskomst indgives ansøgningen ved begæring (artikel 1288a i retsplejeloven). Denne vedlægges ud over de dokumenter, der er påkrævet ved en skilsmisse på grund af uopretteligt samlivsophør, de forudgående aftaler, der er indgået mellem parterne, og i givet fald en opgørelse af deres aktiver.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

De almindelige retsregler finder anvendelse. Se siden "Aide judiciaire" (retshjælp) (link).

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Enhver afgørelse om efterkommelse eller afvisning af en ansøgning om skilsmisse/separation på grund af uopretteligt samlivssophør eller en anmodning om omstødelse af ægteskabet kan appelleres inden for en frist på en måned fra datoen for forkyndelse af udeblivelsesdommen eller dommen afsagt efter kontradiktorisk procedure (artikel 1048, stk. 1, og artikel 1051, stk. 1, i retsplejeloven).

En appel af den dom, der meddeler skilsmisse, kan kun antages, hvis den er begrundet i manglende overholdelse af de ved lov fastsatte betingelser for at meddele skilsmisse eller i ægtefællernes forsoning. Anklagemyndigheden kan appellere dommen senest en måned efter dommens afsigelse. I dette tilfælde forkyndes appellen for begge parter. Dommen kan ligeledes appelleres af en af ægtefællerne eller af begge ægtefæller, hver for sig eller i fællesskab, senest en måned efter afsigelsen. I dette tilfælde forkyndes appellen for den offentlige anklagemyndighed, og, såfremt dommen kun appelleres af den ene ægtefælle, for den anden ægtefælle. En appel på baggrund af ægtefællernes forsoning skal under alle omstændigheder indgives af ægtefællerne i fællesskab senest en måned efter afsigelsen. Denne appel forkyndes for den offentlige anklager (artikel 1299 i retsplejeloven). En appel af en dom, som afviser skilsmisse eller separation efter fælles overenskomst, kan kun antages til behandling, hvis den indgives af begge parter, hver for sig eller i fællesskab, senest en måned efter afsigelsen (artikel 1300 i retsplejeloven).

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

Forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (herefter "Bruxelles IIa-forordningen") har fundet anvendelse siden den 1. marts 2005. Denne forordning finder anvendelse i Den Europæiske Union (undtagen i Danmark). Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure (artikel 21, stk. 1, i Bruxelles IIa-forordningen). Der stilles ikke krav om anvendelse af en særlig procedure i forbindelse med ajourføring af en medlemsstats civilstandsregister på grundlag af en retsafgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der er truffet i en anden medlemsstat, når den pågældende afgørelse ikke længere kan gøres til genstand for appel eller genoptagelse i henhold til sidstnævnte medlemsstats lovgivning (artikel 21, stk. 2, i Bruxelles IIa-forordningen). En retsafgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab kan ikke anerkendes, såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper, såfremt sagsøgte er dømt som udebleven, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en sag mellem de samme parter (artikel 22 i Bruxelles IIa-forordningen). Under behandlingen kan kompetencen for retten i domsstaten ikke efterprøves (artikel 24 i Bruxelles IIa-forordningen), og en retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet (artikel 26 i Bruxelles IIa-forordningen). Desuden kan anerkendelse af en retsafgørelse ikke afslås under henvisning til, at belgisk lovgivning ikke tillader skilsmisse på samme grundlag (artikel 25 i Bruxelles IIa-forordningen). De dokumenter, der skal fremlægges med henblik på anerkendelse af en retsafgørelse fra en udenlandsk ret, er oplistet i artikel 37 i Bruxelles IIa-forordningen.

Når forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (Bruxelles IIa) ikke finder anvendelse, henhører afgørelser truffet efter den 1. oktober 2004 under bestemmelserne i loven om international privatret (artikel 126, stk. 2, i loven om international privatret). I overensstemmelse med artikel 22 i loven om international privatret opnås anerkendelsen uden videre, uden at der skal lægges sag an. En udenlandsk retsafgørelse anerkendes ikke, hvis anerkendelsens retsvirkninger er åbenbart uforenelige med de grundlæggende retsprincipper, hvis sagsøgtes rettigheder er blevet tilsidesat, hvis afgørelsen er truffet ved overtrædelse af loven, hvis afgørelsen stadig kan appelleres, hvis den er uforenelig med en afgørelse truffet i Belgien eller med en afgørelse, der tidligere er truffet i udlandet, og som forventes at ville blive anerkendt i Belgien, hvis ansøgningen er indgivet i udlandet, efter at der er indgivet en ansøgning i Belgien, som endnu ikke er færdigbehandlet, mellem de samme parter og om den samme genstand, hvis de belgiske domstole havde enekompetence til at behandle ansøgningen, hvis den udenlandske rets kompetence udelukkende var baseret på sagsøgtes tilstedeværelse eller tilstedeværelsen af aktiver uden direkte tilknytning til tvisten i den stat, som denne ret er underlagt, hvis anerkendelsen støder mod en af de afvisningsgrunde, der er nærmere angivet ved lov (i forbindelse med person- og familieretten drejer det sig udelukkende om navn, adoption og forstødelse) (artikel 25, stk. 1, i loven om international privatret). Retsafgørelsen kan under ingen omstændigheder efterprøves med hensyn til sagens realitet under behandlingen (artikel 25, stk. 2, i loven om international privatret). De dokumenter, der skal fremlægges med henblik på anerkendelse af en udenlandsk retsafgørelse, er oplistet i artikel 24 i loven om international privatret.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Både forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (Bruxelles IIa) og loven om international privatret har som grundprincip, at anerkendelse opnås uden videre uden nogen formalia. Hvis anerkendelsen er baseret på Bruxelles IIa-forordningen, kan alle interesserede parter efter procedurene i afdeling 2 anmode om, at der træffes en afgørelse om anerkendelse eller ikke-ankendelse af retsafgørelsen (artikel 21, stk. 3, i Bruxelles IIa-forordningen). Hvis ikke Bruxelles IIa-forordningen finder anvendelse, kan enhver, der har interesse deri, såvel som den offentlige anklager få fastslået, at retsafgørelsen skal anerkendes helt eller delvist, eller at den ikke kan anerkendes, efter proceduren i artikel 23 i loven om international privatret (artikel 22, stk. 2, i loven om international privatret).

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Artikel 55, stk. 1, i loven om international privatret indeholder en regel om henvisning til andre retsinstanser i forbindelse med skilsmisser/separationer med en international dimension. Skilsmisse og separation reguleres:

af lovgivningen i den stat, på hvis område de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for ansøgningens indgivelse hvis ikke ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted i den samme stat, af lovgivningen i den stat, på hvis område ægtefællerne havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted, når en af dem har sit sædvanlige opholdssted på denne stats område på tidspunktet for ansøgningens indgivelse hvis ingen af ægtefællerne har sædvanligt opholdssted i den stat, hvor det sidste fælles sædvanlige opholdssted lå, af lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere på tidspunktet for ansøgningens indgivelse i alle andre tilfælde af belgisk lovgivning.

Begrebet "sædvanligt opholdssted" defineres i artikel 4, stk. 2, i loven om international privatret. Det "fælles sædvanlige opholdssted" betyder ikke nødvendigvis et opholdssted på den samme adresse eller i den samme by, men et opholdssted i det samme land. Den lovgivning, der skal anvendes i henhold til artikel 55, stk. 1, i loven om international privatret, tilsidesættes, såfremt begrebet skilsmisse ikke findes i den pågældende lovgivning. I så fald anvendes den lovgivning, der finder anvendelse efter det subsidiære kriterium, som er fastlagt i stk. 1 (artikel 55, stk. 3, i loven om international privatret). Ægtefællerne har også en begrænset mulighed for selv at vælge, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation: lovgivningen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere på tidspunktet for ansøgningens indgivelse, eller belgisk lovgivning (artikel 55, stk. 2, i loven om international privatret). Dette valg kan fremsættes senest ved det første fremmøde ved den ret, der behandler ansøgningen om skilsmisse eller separation.

Den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til artikel 55 i loven om international privatret, fastsætter reglerne for separationens antagelighed, for grundene til og betingelserne for skilsmissem eller separationen eller, hvis der er tale om en fælles ansøgning, for betingelserne for den fælles overenskomst, herunder den måde, den er kommet til udtryk på, for kravet om, at ægtefællerne indgår en aftale med foranstaltninger vedrørende ægtefællernes person, underhold og aktiver og vedrørende person, underhold og aktiver for de børn, over for hvem der består forsørgerpligt, samt for opløsningen af det ægteskabelige bånd, eller i tilfælde af separation for graden af opløsning af dette bånd (artikel 56 i loven om international privatret).

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 16/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.